

Розгон О.В.,
кандидат юридичних наук, доцент,
провідний науковий співробітник НДІ правового забезпечення
інноваційного розвитку НАПрН України, Україна,

ТЕХНОПАРК ЯК СУБ'ЄКТ, ЩО НАДАЄ ПІДТРИМКУ ІНШИМ СУБ'ЄКТАМ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВО-ВИРОБНИЧОГО НАПРЯМУ

Розвинена інноваційна інфраструктура як необхідна частина конкурентоспроможної національної економіки становить собою масив науково-технічних центрів *розробників інноваційних ідей і пропозицій*, масив фінансових активів, масив виробничих потужностей, інформаційний масив [1, с. 169], включає в себе всю систему обслуговування і підтримки інноваційної діяльності. А це означає, що швидке та успішне впровадження інновацій у промисловості вимагає співпраці трьох різних суб'єктів: *споживач, розробник і винахідник* [2, с. 17].

Суб'єктами інноваційного ринку є винахідники науково-технічних ідей, пропозицій, власники патентів, НДДКР, розробники інноваційних проєктів, які виступають у ролі продавців, а також фізичні та юридичні особи сфери виробництва інноваційних товарів і надання послуг, підприємства і бізнес-структури, державні та регіональні органи управління, що є покупцями.

Модель взаємодії складових елементів механізму інноваційної інфраструктури поділяється на два напрями: науково-виробничу (від ринку інноваційних пропозицій до підприємства) і виробничо-ринкову (від підприємства до ринку збуту продукції) гілки. Науково-виробничий напрям сприяє надходженню інноваційних ідей від *вчених, винахідників*, генераторів інноваційних пропозицій до підприємства, здатного втілити цю ідею в новий продукт, товар, послуги. Виробничо-ринковий напрям безпосередньо допомагає підприємству виробляти нову продукцію і постачати її на ринок збуту [1, с. 53, с. 185].

Виходячи з цього, до розробників інноваційних ідей і пропозицій в інноваційній інфраструктурі можна віднести *вчених, винахідників, генераторів інноваційних пропозицій*.

В Україні на сьогодні основною проблемою комерціалізації винаходів, які є потенційно конкурентоздатними самі по собі, є брак фінансування: як державного, так і приватного. Унікальні результати вітчизняних розробок та досліджень ідуть за кордон, адже політика нашої держави з *підтримки винахідників* і впровадження їх досягнень далека від бажаної. Державне стимулювання діяльності НДД, вчених може відбуватися через систему технологічних парків (технопарків) [3].

Ідею створення нових форм організації наукового процесу та комерціалізації її результатів у вигляді технопарків, як правило, відносять до другої половини ХХ сторіччя, коли індустріальна парадигма почала зазнавати впливу високих технологій та інформаційних процесів [4, с. 136].

Визначення технопарку надане у ст. 1 Закону України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків». Згідно з ним метою інноваційної діяльності технологічних парків є *створення організаційних засад виконання проєктів технологічних парків* із виробничого впровадження наукоємних розробок, високих технологій та забезпечення промислового випуску продукції, конкурентоспроможної на світовому ринку.

Створення та функціонування технопарку спрямоване на максимальне зближення науки і виробництва, прискорення передавання та впровадження результатів науково-дослідної діяльності у сферу матеріального виробництва для їх комерціалізації. Він засновується для розвитку і просування наукомістких технологій, формування та підтримки нових ризикових проєктів і підприємств, що їх упроваджують. Однак найголовніше — те, що пильна увага приділяється концентрації всіх елементів інноваційного процесу, і, в першу чергу, творчого потенціалу людей [5, с. 17].

До предмета діяльності технопарків входять проведення наукових досліджень, подальша розробка їх результатів до стану інноваційного продукту шляхом проведення техніко-технологічного, інженерного результатування, створення дослідних зразків, освоєння пробних партій, а також налагодження виробничого процесу з їх упровадження та/або випуску інноваційної продукції. Інакше кажучи, вони провадять не лише наукову та науково-технічну діяльність, а й безпосередньо інноваційну діяльність, причому на систематичній основі, яка спрямована на комерціалізацію результатів наукових досліджень шляхом їх активного впровадження для швидшого отримання від цього доходів [4, с. 139].

Діяльність технологічного парку має бути спрямована на забезпечення відтворення повного життєвого циклу інновацій: дослідження — розробка — упровадження — масовий промисловий випуск інноваційної продукції [6, с. 162].

Чи може включати «створення організаційних засад виконання проєктів технологічних парків» підтримку учасників технопарку?

Вважаємо, що так. Тому що це, так би мовити, формування сприятливого середовища для організації, розвитку і діяльності цих учасників, підтримка їх творчої активності, просування та комерціалізації.

Традиційно робота технопарку відбувається таким чином: *учений, винахідник, автор ідеї* представляє спеціальній аналітичній комісії або адміністрації технопарку свою інноваційну пропозицію, проєкт у вигляді бізнес-плану. Якщо комісія визнає, що інноваційний проєкт цікавий, може бути реалізований та економічно перспективний, він схвалюється, а з автором укладається контракт, зазвичай на 2–3 роки. На цей час автор *стає клієнтом* технопарку. Для роботи йому надають необхідні виробничі приміщення, якими володіє технопарк. Крім того, клієнт має можливість на пільгових умовах користуватися телекомунікаційними послугами, бухгалтерією, консультаціями менеджерів-експертів, юристів та інших фахівців, які працюють у цьому технопарку. Все це входить до складу сервісних послуг, що надає технопарк. До того ж для оплати витрат клієнти можуть отримати кредит від технопарку, венчурного банку або зацікавленої фірми [1, с. 25].

Тобто структура технопарків є мережею підтримки вчених, новаторів, винахідників, через яку реалізується ініціативна форма організації інноваційного процесу та яка дозволяє залишити за

підприємцем тільки функцію творчої праці й управління нововведеннями, що розробляються власноруч. У цьому полягає діяльність технопаркових структур, де фізособа-підприємець є ключовою фігурою інноваційного процесу [7, с. 9].

Технологічний парк може реалізувати як весь інноваційний процес, так і окремі його етапи. Основною його функцією є комерціалізація нововведень. Технопарк виявляє перспективні розробки і в процесі їх комерціалізації надає вченим, новаторам, винахідникам фінансову, юридичну, матеріально-технічну, консалтингову та інформаційну підтримку. Однак технопарк не здійснює організацію масового виробництва, а лише доводить ідею до стадії створення дослідного зразка нового продукту або відпрацювання нової технології [8].

Таким чином, технопарк — це суб'єкт, що надає підтримку іншим суб'єктам інноваційної діяльності науково-виробничого напрямку, до яких належать, зокрема, вчені, винахідники. Ця підтримка полягає в: комерціалізації дослідницької діяльності; створенні умов для успішної інтеграції науки і виробництва; реалізації інноваційних проєктів.

Література:

1. Князевич А. Формирование и функционирование инновационной инфраструктуры Украины: монография / А. Князевич; под научн. ред. д.э.н., проф. И. Бритченко. Ровне: Волинські обереги, 2016. 272 с.
2. Інновації в Україні: пропозиції до політичних заходів / Проєкт ЄС «Вдосконалення стратегій, політики та регулювання інновацій в Україні». К.: Фенікс, 2011. 76 с.
3. Дегтяр А. О. Зарубіжний досвід державного регулювання процесу комерціалізації інтелектуальної власності. Державне будівництво. 2013. № 2. URL: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/db/2013-2/doc/4/01.pdf>.
4. Жорнокуй Ю. М. Інвестиційне право: підручник / Ю. М. Жорнокуй. Схід.-регіон. центр гуманітар.-освіт. ініціатив, 2011. 192 с.
5. Семиноженко В. Технологические парки Украины: первый опыт формирования инновационной экономики. Экономика Украины. 2004. № 1. С. 16–21. С. 17.
6. Бабаев В. Ю. Формування інноваційної інфраструктури в аграрному секторі економіки України. Теорія та практика державного управління. 2011. № 4(35). С. 161–168
7. Технопарки України. Перспективи розвитку / М. В. Поливанова. Науковий вісник будівництва. 2015. № 4. С. 8–12.
8. Фомина М. С., Куликова Н. Н. Технопарк как важнейший элемент инновационной инфраструктуры. Электронный научно-практический «Экономика и менеджмент инновационных технологий» URL: <http://ekonomika.snauka.ru/2015/12/10505>.

**Міжнародний центр науки і досліджень
(м. Київ)**

**МАТЕРІАЛИ V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

***«ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ НАУКИ»***

30-31 СІЧНЯ 2020 року

(частина II)

**Київ
МЦНід
2020**

УДК 005
ББК 66.3(0)

Теоретичні та прикладні аспекти розвитку науки (частина II): матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції м. Київ, 30-31 січня 2020 року. – Київ : МЦНІД, 2020. – 72 с.

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Теоретичні та прикладні аспекти розвитку науки». Висвітлюються актуальні проблеми розвитку науки на сучасному етапі розвитку. Розглядаються актуальні механізми та інструменти забезпечення перспектив наукових досліджень.

Збірник призначений для студентів, здобувачів наукових ступенів, науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. За повноту та цілісність яких автори безпосередньо несуть відповідальність.

МЦНІД 2020

ЗМІСТ

КУЛЬТОРОЛОГІЯ.....	5
Сидорець О.В. СУТНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ ТА ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ЇЇ РОЗВИТОК.....	5
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА.....	7
Омельченко С.В. МЕТОДИКА ВЗЯТТЯ ПІД ОХОРОНУ ОБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО ЗНАЧЕННЯ	6
ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ.....	7
Комарніцька Л.М. СМІХОТЕРАПІЯ ЯК ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНИЙ МЕТОД	7
Кохан О.Ю. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВПЛИВУ МАНІПУЛЮВАННЯМ ГРОМАДСЬКОЮ СВІДОМІСТЮ В УКРАЇНИ	8
Крайник В.В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСТВА ТА КЕРІВНИЦТВА В ОХОРОННИХ СТРУКТУРАХ.....	10
Куштурний О.М. СТІЙКІСТЬ ДО СТРЕСУ У ФАХІВЦІВ З ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	11
Левенець О.А., Федоренко В.П. СТВОРЕННЯ ЗАГАЛЬНОЇ МОДЕЛІ ПРОФЕСІОГРАМИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ ОХОРОНИ УКРАЇНИ	12
Муренко І.О. УМОВИ ТА ЧИННИКИ ЕФЕКТИВНОСТІ СПІЛКУВАННЯ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ ОХОРОНИ УКРАЇНИ. .14	
Немальцев О.С. РОЛЬ ТА МІСЦЕ ТЕМПЕРАМЕНТУ ТА ХАРАКТЕРУ ОСОБИСТОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ОХОРОННИХ СТРУКТУР.....	16
Чаплінська Ю.С. ЩО ЗМІНИЛИ НОВІТНІ МЕДІА У ЖИТТІ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ?	17
СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ.....	19
Ладика І.Я. ВІД «ПЕРШОГО ВІНКА ДО «ЖІНКИ»: РОЗВИТОК ЖІНОЧОЇ ПРЕСИ НА ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ З КІНЦЯ 19 СТОЛІТТЯ ДО СЕРЕДИНИ 20 СТОЛІТТЯ 19	
ТЕХНІЧНІ НАУКИ.....	21
Hvalin D.I., Mystetskyi V.A. DESIGN PECULIARITY OF A 1000 MW TURBOGENERATOR . 21	
Катаєва Є.Ю., Одокієнко С.М., Савченко Я.С. АКТУАЛЬНІСТЬ РОЗРОБКИ АВТОТЕСТУ ВИЗНАЧЕННЯ ЯКОСТІ ПРОГРАМНОГО ПРОДУКТУ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕТРИК АНАЛІЗУ КОДУ	24
Кусий Я.М., Личак О.В., Топільницький В.Г. УДОСКОНАЛЕННЯ СТРУКТУРНОЇ МОДЕЛІ ЖИТТЕВОГО ЦИКЛУ ВИРОБУ ІЗ ВРАХУВАННЯМ ТЕХНОЛОГІЧНОГО УСПАДКОВУВАННЯ ПАРАМЕТРІВ МАТЕРІАЛУ.....	26
Пустовіт М.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ДВОХОПЕРАНДНИХ ОПЕРАЦІЙ СТРОГОГО СТІЙКОГО КРИПТОГРАФІЧНОГО КОДУВАННЯ.....	29
Толбатов Є.Ю. ВИМУШЕНІ КОЛИВАННЯ ГВИНТОВИХ ТРУБЧАСТИХ СПРАЛЕЙ ТЕПЛООБМІННИКІВ ПІД ВПЛИВОМ ВНУТРІШНЬОГО ПОТОКУ НЕОДНОРІДНОЇ РІДИНИ. 31	
ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНІ НАУКИ.....	34
Бурмістров О.М. ЩОДО МОЖЛИВИХ МЕХАНІЗМІВ АКУСТИЧНОЇ РЕЛАКСАЦІЇ В ДЕЯКИХ МІКРОЕМУЛЬСІЯХ.....	34
Гайдар Г.П. ДО МЕТОДИКИ ВИЗНАЧЕННЯ ТЕНЗОТЕРМОЕРС МОНОКРИСТАЛІВ КРЕМНІО	36

Тимошук Г.В., Ксенджук Ю.В., Піддубна Л.А. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ РІВНЕНСЬКОГО ЕКОНОМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ НУВГП РІЗНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ НА ЗАНЯТТЯХ МАТЕМАТИКИ, ФІЗИКИ І АСТРОНОМІЇ.....	38
ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ.....	40
Дюрба Д.В. ФЕНОМЕН МЕТАФОРИ ЯК МІЖДИСЦИПЛІНАРНЕ ЯВИЩЕ	40
Коваль О.І. ОСОБЛИВОСТІ МОВНОГО ВПЛИВУ НА СУЧАСНОГО РЕЦИПІЄНТА У ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ВИДАННЯХ.....	41
Нос Н.М. МОВНИЙ ЕТИКЕТ ЯК СКЛАДОВА КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ	43
Смокович О.П. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ І-ІІ РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ	44
Чижикова І.В. SEMANTIC ANALYSIS OF CASE RELATIONS	46
ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ.....	47
Заряжко Т.В. ФОРМУВАННЯ ОСНОВ КУЛЬТУРНОГО РЕЛЯТИВІЗМУ	47
ЮРИДИЧНІ НАУКИ.....	48
Баликіна-Галанець Л.І. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ПАРЛАМЕНТІВ КРАЇН ЄС У РЕСПУБЛІКАХ ЗІ ЗМІШАНОЮ ФОРМОЮ ПРАВЛІННЯ.....	48
Белотелова А.В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛОЖЕНЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ В ЧАСТИНІ ДОСЛІДЖЕННЯ МЕХАНІЗМУ ЗДІЙСНЕННЯ ОБШУКУ, ЯК ОКРЕМОЇ СЛІДЧОЇ (РОЗШУКОВОЇ) ДІЇ	50
Вознюк О.І. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ В УКРАЇНІ	52
Кислун В.В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ДЕПУТАТА МІСЦЕВОЇ РАДИ В УКРАЇНІ.....	54
Коротюк О.В. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ОБ'ЄКТІВ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ЗА УГОРСЬКИМ КРИМІНАЛЬНИМ УЛОЖЕННЯМ 1878 РОКУ.....	56
Магдич В.П. НОРМАТИВНО – ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПЕРЕДАЧІ БАГАТО-КВАРТИРНОГО БУДИНКУ З БАЛАНСУ УПРАВЛЯЮЧОЇ КОМПАНІЇ, НА БАЛАНС ОСББ	58
Мельничук Ю.І. ЛОГІЧНІ ОСНОВИ АРГУМЕНТАЦІЇ ЯК СПОСОБУ МІРКУВАННЯ.....	60
Пчолинський Р.Ю. ПОРЯДОК ВІДШКОДУВАННЯ МАТЕРІАЛЬНОЇ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ ЮРИДИЧНІЙ ОСОБІ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	62
Розгон О.В. ТЕХНОПАРК ЯК СУБ'ЄКТ, ЩО НАДАЄ ПІДТРИМКУ ІНШИМ СУБ'ЄКТАМ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВО-ВИРОБНИЧОГО НАПРЯМУ	63
Сущко Я.В. ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ ПРИВАТНИХ І ПУБЛІЧНИХ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ	65
Чайка І.М., Петровський А.В. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БАТЬКІВ ЗА УТРИМАННЯ, ВИХОВАННЯ ТА НАВЧАННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ ДІТЕЙ.....	67
Чалова А. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ ...	68
Чернявська Е.О. «ІСТОРИЯ, ПРИЗНАЧЕННЯ ТА СУЧАСНИЙ РОЗВИТОК АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА».....	70